

og man hævder også, at kommuner og amter vil blive holdt skadesløse, men det holder ikke. Regeringen baserer sin økonomi på en forventning om, at beskæftigelsen skal øges med 85.000. Ifølge regeringens bemærkninger til lovforslaget vil dette føre til en øget beskæftigelse på ca. 4.000 – og så vil de, der allerede er i beskæftigelse, arbejde noget mere. Enhedslisten tror ikke meget på den effekt, men der er i hvert fald langt op til de 85.000, som er forudsætningen for, at regeringens økonomiske politik hænger sammen.

Derfor vil dette lovforslag medvirke til, at der i de kommende år bliver skåret endnu mere ned på den offentlige service og velfærd. Øget brugerbetaling, dårligere kvalitet i skoler, i daginstitutioner og i ældreplejen. Det er konsekvensen af regeringens politik – og også af dette forslag.

Alternativet til denne uansvarlige økonomiske politik er at gennemføre en radikal omlægning af skatten i Danmark, således at de multinationale selskaber, nordsøenergien og de rige, der i dag unddrager sig at betale deres bidrag til fællesskabet, tvinges til dette. Det forudsætter også en ophævelse af skattestoppet for de arbejdsfri indkomster, som stammer fra værdistigninger på jord og fast ejendom, og en tilbagerulning af den lange række af skattelettelse for erhvervslivet og indførelse af nye skattefiduser, som regeringen har gennemført, siden den trådte til.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (RV) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre i flere år har presset på for at få skattelettelse på arbejde. Som udgangspunkt er det derfor meget positivt, at regeringen har fremsat et lovforslag, der giver (små) skattelettelse på arbejde. Men udformningen af lovforslaget er desværre uheldig. Kombinationen af lovforslagets rigtige overordnede sigte og dets uheldige elementer gør, at Det Radikale Venstre stemmer hverken for eller imod lovforslaget. Det Radikale Venstre har tre hovedanker mod lovforslaget:

1) Skattelettelse på arbejde er alt for små og indfases over for lang en periode – derfor vil lettelse ikke have den arbejdsudbudseffekt, som er helt nødvendig for at sikre velfærdssamfundets fremtid.

2) Lovforslaget er alt for kompliceret, både hvad angår udformningen af jobfradraget og ændringerne i beregningerne af registreringsafgiften (sidstnævnte er en del af skatteaftalen, men er fremsat i et særskilt lovforslag – L 220).

3) Regeringen har ikke anvist betryggende finansieringsmuligheder, men kun lovet at være tilbageholdende med de offentlige udgifter de næste 6 år.

Hvis ikke finansieringen findes, er lettelsen direkte uansvarlig. Det Radikale Venstre vil således hverken lægge stemmer til en øget gældsætelse af det danske samfund eller besparelser på centrale velfærdsydelser.

Det Radikale Venstre havde håbet, at regeringen havde valgt at satse rent og sænke marginalskatten ved at følge den radikale førsteprioritet. Så kunne danskerne i løbet af 3 år have haft en maksimal skat på 42 pct. for alle indkomster under 520.000 kr. og have fået en arbejdsudbudseffekt på ca. 70.000 – ifølge beregninger fra Finansministeriet og Dansk Industri.

I forsøget på at overtale regeringen til mere meningsfulde skattelettelse på arbejde har Det Radikale Venstre imidlertid også foreslået regeringen et jobfradrag på 12,5 pct. Regeringens lovforslag er kun 2,5 pct. Et jobfradrag på 12,5 pct. vil stort set svare til at afskaffe bundskatten for beskæftigede. Hermed ville man én gang for alle få gjort op med den skævvridning, at det for mange mennesker ikke kan betale sig at arbejde. I stedet for en lettelse på kun 1.665 kr. om året for indkomster på 200.000 kr. kunne regeringen have givet en lettelse på over 8.000 kr. for alle med indkomster fra 200.000 kr. om året og op efter. Et jobfradrag på 12,5 pct. ville give et øget arbejdsudbud svarende til 20.000 ekstra job, mens regeringens lovforslag kun får øget arbejdsudbud med 9.000, når skattereformen er fuldt indfaset i 2007. Modellen kunne finansieres ved at overholde skattestoppet, bruge regeringens afsatte beløb, droppe lettelse på mellemskatten, fjerne diverse særordninger og gennemføre den radikale ældrecheck i stedet for Dansk Folkepartis meget lidt målrettede ældrecheck. Dette ville give i alt 19,8 mia. kr. til et effektivt jobfradrag.

Desværre har regeringen sat sig mellem to stole og valgt en model, som kun har en yderst begrænset effekt på arbejdsudbud og de lavtlønnedes motivation. Det er både uambitiøst og trist